

Talan mot Edith Cresson väckt den 7 oktober 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission

(mål C-432/04)

(2004/C 300/64)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 7 oktober 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Edith Cresson. Kommissionen företräds av Hans Peter Hartvig och Julian Currall båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Europeiska gemenskapernas kommission yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Edith Cresson har åsidosatt de skyldigheter som ålegat henne enligt artikel 213 i EG-fördraget,
2. fastställa att Edith Cresson till följd härav, helt eller delvis, har förlorat sin rättighet till pension och/eller alla andra förmåner kopplade till denna rätt eller som ersätter denna, varvid kommissionen överläter på domstolen att bestämma varaktigheten och omfattningen av förverkandet,
3. förplikta Cresson att ersätta rättegångskostnaderna i förevarande instans.

Grunder och huvudargument

Under Edith Cressons mandatperiod som kommissionsledamot, har hon favoriserat två personliga vänner vilket är i strid med de skyldigheter som ålegat henne enligt artikel 213 i EG-fördraget. En har anställts på initiativ av Edith Cresson trots att hans profil inte stämde överens med de olika tjänster som han rekryterades till. Edith Cresson skyddade honom sedan vid ett flertal tillfällen trots att kvaliteten, kvantiteten och relevansen av hans utförda arbeten uppenbarligen inte var tillräckliga. Likaledes och på initiativ av Edith Cresson, har kontrakt erbjudits en av hennes vänner utan att de föranleddes av institutionernas önskemål eller behov. Edith Cressons beteende har inte dikterats av institutionens intresse utan huvudsakligen av viljan att favorisera dessa två personer. I vart fall har Edith Cresson inte vid något tillfälle undersökt om besluten eller de genomförda förfarandena var korrekta, vilket var kontroll som bort ägt rum då det handlade om personer med vilka hon hade ett vänskapsförhållande. Detta handlande kan således betecknas som ett favoriserande eller åtminstone som grov oaktsamhet.

Talan mot Konungariket Belgien väckt den 8 oktober 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission

(mål C-433/04)

(2004/C 300/65)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 8 oktober 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Belgien. Sökanden företräds av D. Triantafyllou, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Europeiska gemenskapernas kommission yrkar att domstolen skall

- fastställa att Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 49 och 50 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, genom att förplikta uppdragsgivare och entreprenörer som anlitar utländska avtalspartner, som inte är registrerade i Belgien, att hålla inne 15 procent av beloppet för utförda arbeten och genom att ålägga samma uppdragsgivare och entreprenörer solidariskt ansvar för sina avtalspartners, som inte är registrerade i Belgien, skatteskulder, och
- förplikta Konungariket Belgien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

De nationella bestämmelser i byggnadssektorn som innebär att uppdragsgivare och entreprenörer, vid varje utbetalning till deras avtalspartner som inte är registrerade i Belgien, skall innehålla 15 procent av fakturerat belopp och inbetala det till de belgiska myndigheterna, vid äventyr av straffavgift, för att säkerställa betalningen eller täckningen av dessa avtalspartners eventuella skatteskulder, utgör ett hinder för det fria tillhandahållandet av tjänster enligt artiklarna 49 EG och 50 EG. På samma vis åsidosätts artiklarna 49 EG och 50 EG genom uppdragsgivarnas och entreprenörernas solidariska ansvar för deras avtalspartners, som inte är registrerade, skatteskulder som omfattar 35 procent av den totala byggnadskostnaden exklusive mervärdesskatt.

Dessa bestämmelser är av sådan art att de avskräcker entreprenörerna och uppdragsgivarna från att anlita avtalspartner som inte är registrerade i Belgien. Den automatiska tillämpningen av uppdragsgivarnas och entreprenörernas solidariska ansvar för deras avtalspartners skatteskulder är inte förenlig med proportionalitetsprincipen och innebär ett ooberättigat ingrepp i dessa uppdragsgivares och entreprenörers äganderätt och rätt till försvar. Uppdragsgivarens och entreprenörens solidariska ansvar tillämpas nämligen automatiskt utan att administrationen behöver visa försumlighet eller medverkan från uppdragsgivarens eller entreprenörens sida. Det kan också omfatta skatteskulder som rör arbeten som avtalspartnern har utfört för andra personer. Beträffande skyldigheten att innehålla belopp föreskrivs en sanktionsavgift som uppgår till dubbla det belopp som skulle ha innehållits.

Dessa bestämmelser innebär även ett reellt hinder för avtalspartner som inte registrerats som vill erbjuda sina tjänster i Belgien. De måste i själva verket acceptera att få det fakturerade priset nedsatt med 15 procent även om de inte har någon skatteskuld för vilken avdrag skulle kunna göras samtidigt som de inte kan få tillbaka detta belopp förrän efter en viss tid, och då genom att begära återbetalning.

Dessa åtgärder kan inte anses som objektivt motiverade. För det första är en tjänsteleverantör som är etablerad i en annan medlemsstat i de flesta fall inte skattskyldig enligt dessa bestämmelser. I specifika situationer där skatteskulder skall betalas eller uppbäras i Belgien, måste den mekanism som inrättats genom dessa bestämmelser vidare, till följd av sin allmänna karaktär, anses vara oproportionerlig.

Slutligen rättfärdigar inte möjligheten att registrera denna skyldighet att innehålla belopp eller det solidariska ansvaret. De åtgärder som måste vidtas för registreringen innebär mycket mer än ett enkelt meddelande till de belgiska myndigheterna och gör att registreringen inte utgör ett verkligt alternativ för företag som inte är etablerade i Belgien och som vill utnyttja sin rätt att tillfälligt tillhandhålla tjänster i Belgien. Registreringskravet omintetgör hela den ändamålsenliga verkan av fördragets bestämmelser som avser att säkra friheten att tillhandahålla tjänster.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Korkein oikeus av den 6 oktober 2004 i brottmålet mot Jan-Erik Anders Ahokainen och Mati Leppik

(mål C-434/04)

(2004/C 300/66)

Korkein oikeus begär genom beslut av den 6 oktober 2004, vilket inkom till domstolens kansli den 11 oktober 2004, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i brottmålet mot Jan-Erik Anders Ahokainen och Mati Leppik beträffande följande frågor:

- 1) Skall artikel 28 EG tolkas så att den utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning, enligt vilken endast den som har beviljats tillstånd får importera icke denaturerad etylalkohol (sprit) med en alkoholhalt som överstiger 80 volymprocent?
- 2) Om svaret på den första frågan är jakande, kan tillståndsreglerna anses tillåtna på grundval av artikel 30 EG?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Cour de cassation de Belgique (Belgien) av den 6 oktober 2004 i målet mellan Sébastien Victor Leroy och Ministère public

(mål C-435/04)

(2004/C 300/67)

Cour de cassation de Belgique (Belgien) begär genom beslut av den 6 oktober 2004, vilket inkom till domstolens kansli den 14 oktober 2004, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Sébastien Victor Leroy och Ministère public beträffande följande fråga:

Utgör artiklarna 49–55 i fördraget av den 25 mars 1957 om upprättandet av Europeiska gemenskapen hinder för en medlemsstats nationella bestämmelser som innebär förbud för en person som bor och arbetar i denna stat att på dess territorium använda ett fordon som tillhör ett leasingföretag etablerat i en annan medlemsstat när detta fordon inte registrerats i den första medlemsstaten även om det har blivit det i den andra?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Hof van Cassatie van België (België) av den 5 oktober 2004 i målet mellan Léopold Henri Van Esbroeck och Openbaar Ministerie (åklagarmyndigheten)

(mål C-436/04)

(2004/C 300/68)

Hof van Cassatie van België (België) begär genom beslut av den 5 oktober 2004, vilket inkom till domstolens kansli den 13 oktober 2004, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Léopold Henri Van Esbroeck och Openbaar Ministerie (åklagarmyndigheten) beträffande följande frågor: